

после Страшимиров и тия, които идят след тях и за които обстойно ще се спра другаде.

Между тия последните — по-малко дори и от пржстите на едната ржка — завидно място заема един от най-младите и най-особени тжлмачи на бжлгарската душа — Добри Немиров.

Като пиша тия редове аз мислено виждам високомерните и презрителни усмивки на „мнозина“, виждам тяхните „набржчкани челца“ и после — всичките „онез“ — незаслужено прославени от пжрвите и признати едвали не като наши Адановци, Еверсовци и т. н. и то само затова, че сж написали няколко безидейни и безсжджржжателни разказа по подражание и маниер — лукаво усмихнати, ала все пак неочаквано жегнати.

Защото Добри Немиров и до ден днешен е старателно отбягван, нарочно неспоменаван, или споменат някъде, но сжс слова на озлобление и „доказване“ че той е бездарен писател.

Каточели Немиров не ни е дал нещо, което стои много по-високо от много други творби — в които нема нито помен от особеностите на бжлгарската душа и които още от раждането си — са чужди за нас, лишени от всякакъв интерес и несвжржжани с живота ни.

Но суровия „сждник“ — независим от никого — ще им даде заслуженото и ще ги погребее.

Аз не ще се спирам вжрху пораншните разкази на Немирова. На времето си — те заслужено записаха неговото име.

Ще отмина и хубавата повест „Кошмар“ и ще се спра само вжрху „Роб“ и „Дялба“ — последните творби на Немирова, с които той се явява вече оформен, цялостен и закрепнал белетрист.

До като едни от нашите писатели боязливо, или от сжзнато безсилие, нарочно отбягваха да слазят в джлбините на суровата, груба и пжрвобитна душа на нашия народ, да облеят сжс своя творчески пламжк ония нейни остри конфликти и жестоки инстинкти, а диреха сюжети из облаците, или направо без мито и налози ги всемаха из архивите на Запад — други пжк — отрано още знаещи трудното и неблагоприятно дело да слизат в тази душа — смело и сжс вяра започнаха да я разгржжщат и да бждат нейни тжлкуватели и жреци.

По-горе посочих мястото на Немирова между тия „други“.

Добри Немиров не ни рисува всекидневните, обикновените епизоди на този живот. Той никога не ни забавлява с банални и сиви случки.